

[Indenrigsministeren.]

foretaget i Folketinget, er i stort Omfang gennemført ved Samarbejde mellem Regeringspartierne og Det konservative Folkeparti, som har vist megen Interesse for Behandlingen af dette Lovforslag, hvad jeg gerne erkender. Jeg har derfor ogsaa under Behandlingen af Lovforslaget i Folketinget paa en Række Punkter imødekommet Synspunkter, der er fremført fra konservativ Side, selv om jeg maa mene, at Lovforslagets reale Indhold — saadan som det oprindeligt blev fremsat — er bibeholdt.

Der er navnlig tre Omraader, paa hvilke der i Folketinget er sket Ændringer, men hvor der ogsaa er forblevet Divergenser tilbage mellem det konservative Parti og mig, nemlig S sammensætningen af Boligtilsynsraadet, Muligheden for Appel af Boligtilsynsraadets Afgørelser og Muligheden for Indførelse af en Overtaksationsmyndighed.

Hvad S sammensætningen af Boligtilsynsraadet angaar, har det selvfølgelig været det oprindelige Lovforslags Hensigt at gøre dette centrale Organ saa sagkyndigt som muligt og tillige fuldstændigt uheldt og uafhængigt. Det første er understreget ved Raadets Tilknytning til Sundhedsstyrelsen, og det sidste — Uafhængigheden — er under Forslagets Behandling i Folketinget blevet yderligere fremhævet ved Bestemmelsen om, at Boligtilsynsraadet skal tiltrædes af 2 af Højesteret udpegede Medlemmer, der opfylder Betingelserne for at kunne beskikkes til Højesteretsdommer. Det konservative Parti i Folketinget har ønsket Adgang til Appel af Boligtilsynsraadets Afgørelser til Domstolene — det drejer sig om Kondemnering paa Tid. Jeg kan ikke erkende Rimeligheden heraf. I deres nuværende Skikkelse er Domstolene utvivlsomt ikke egnede til at træffe Afgørelse i saadanne Sager. Tænkte man sig saadanne Spørgsmaal forelagt en Domstol, maatte de tekniske Tvivlsspørgsmaal antagelig alligevel forelægges Skønsmand, og man vilde da havne netop i et Organ af samme Art som det, man havde tilsidesat til Fordel for Domstolen. Boligtilsynsraadets Opgaver og Afgørelser forudsætter en Indleven i og en stadig Praksis med Hensyn til Behandlingen af Bolig-, Bygnings- og Hygiejne-Problemer, som man ikke kan eller bør vente at Domstolene har. Det forekommer mig derfor at være Idealet, at man i disse Sager lader den endelige Afgørelse træffe af et Organ, inden for hvilket Dommere og sagkyndige Teknikere direkte kan samvirke, belære og paavirke

hinanden. Det er efter min Mening langt at foretrække for en ensidig teknisk Behandling i Underinstansen og en ensidig juridisk Behandling i Overinstansen.

I Lovforslaget, som det foreligger her, bestemmes det — det er en Tilføjelse, der er sket i Folketinget —, at Boligtilsynsraadets Afgørelser om Kondemnering paa Aaremaal efter § 14 kan indbringes for Indenrigsministeren, naar blot eet af Boligtilsynsraadets uvildige Medlemmer er gaaet imod Afgørelsen. Denne Mulighed har fra forskellig Side været anbefalet under den offentlige Diskussion om Lovforslaget.

I det oprindelige Lovforslag var der overhovedet ingen Adgang til en ny Prøvelse af Taksationskommissionernes Vurdering, idet Lovforslaget bibeholdt de almindelige Regler, som findes for Vurderingskommissioners Afgørelse og Myndighed paa praktisk talt alle Omraader siden Grundlovens Givelse i 1849. Under Hensyn til, at jeg ogsaa paa dette Omraade gerne har villet imødekomme fremsatte Synspunkter, for saa vidt de kunde forenes med den Linie, der hidtil er fulgt paa disse Omraader, er der imidlertid i Folketinget foretaget en Ændring, hvorefter der nu kan finde en Efterprøvning Sted, en Efterprøvning, der foregaar paa den Maade, at Omvurderingen foretages af en Taksationskommission, der er udvidet med 2 af Landsretten udnævnte Dommere. Over for det konservative Partis Ønske om Appel til Domstolene paa dette Omraade kan jeg anføre ganske det samme, som jeg anførte med Hensyn til Appel af Boligtilsynsraadets Afgørelser. Det er meningsløst at underkaste en Afgørelse af udpræget teknisk Natur, truffet af særlig sagkyndige, Appel til en Domstol, hvori denne særlige Sagkundskab ikke er repræsenteret.

Jeg skal nævne endnu en Ændring af nogen Betydning, som gennemførtes i Folketinget — det drejer sig om § 18. Det bestemmes heri, at Kommunalbestyrelsen i de Tilfælde, der her er Tale om, for saa vidt den skønner, at Lejerens Forhold og Sagens øvrige Omstændigheder taler derfor, er berettiget til paa Lejerens Vegne at foranledige Spørgsmaalet om, hvorvidt den betingede Husleje staar i Misforhold til det lejedes Værd, prøvet af vedkommende Ret, altsaa her i København den nedsatte Voldgiftsret. Tillige bestemmes det, at med Hensyn til Lejligheder i Ejendomme, der omfattes af Beslutninger i Medfør af § 14, kan Kommunalbestyrelsen indbringe Spørgsmaalet om Huslejens Størrelse for vedkommende Ret og derigennem opnaa